

Det er altsaa en ufuldkommen Beskyttelse, Folkenes Forbund giver sine Medlemmer, og til Gengæld for denne ufuldkomne Beskyttelse maa Medlemmerne paatage sig ikke ringe nye Byrder og Indskrænkninger; særlig tror jeg, at de Betæneligheder, der saaledes kan være forbundne med Indtrædelsen i Folkenes Forbund, maa gøre sig gældende for de smaa Stater. Og det, der for de smaa Stater i saa høj Grad maa vække Betænelighed, er i første Række det, at de store Stater har en saa stor retlig og endnu langt større faktisk Overvægt indenfor Folkenes Forbund. Jeg ser nok, at der med Hensyn til de store Staters Stilling overfor de smaa i Traktaten gøres en bestemt juridisk Forskel mellem de Krav, der kan stilles, saaledes at de *skal* efterkommes, og de Henstillinger og Forslag, som man kan gøre, saaledes at det beror paa den anden Part, i hvilket Omfang han vil efterkomme Henstillingen. Men jeg tror, at det vil vise sig her som saa ofte, naar en stor staar overfor en lille, at Henstillingerne vil kunne blive og meget ofte vil blive af en saa indtrængende Art, at det er umuligt at staa imod, og at det maaske nærmest bliver en Etiketteforskel, om man maa tale om en Henstilling eller et Krav. Det vil uden Tvivl i Fremtiden blive saaledes, at det i stort Omfang bliver de store Stater, der ogsaa i Forhold til de smaa afgør, hvad der er Ret, og hvorledes Retten skal gennemføres. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Redegørelse for de Retninger, i hvilke der kan blive Tale om saaledes at stille Krav eller gøre Henstillinger til de smaa Stater. Den ærede foregaaende Taler har nemlig allerede dvælet ved det Punkt, og jeg kan i det hele henholde mig til, hvad han i saa Henseende har sagt. Jeg slaar altsaa blot fast i Tilslutning til den foregaaende Taler og i øvrigt ogsaa i Tilslutning til, hvad der fra alle Sider er fremhævet i det andet høje Ting, at det maa være forbundet med store Betæneligheder for en lille Stat som Danmark at tiltræde Folkenes Forbund, og det er en Ting, man ikke skal lukke Øjnene for. Men jeg vil straks tilføje, at jeg for mit Vedkommende, og det gælder ogsaa mit Parti, ikke paa nogen Maade er i Tvivl om, at Fordelene ved Indtrædelsen i Folkenes Forbund langt overvejer Betænelighederne. Vi er ikke i Tvivl om, at der kun er eet at gøre, nemlig at tiltræde.

I første Række vil jeg da fremhæve,

at hvor ufuldkommen end Forbundspagten foreløbig er, tør vi dog tro, at det er Begyndelsen til en bedre Tid, at der paa den Grundvold, som her er lagt, kan opføres en Bygning, hvor Forholdene vil stille sig anderledes, end Folkenes Forbund nu stiller dem op, og ganske anderledes, end de hidtil har været under den bestaaende Ordning. Vi ser i Aanden en Fremtid, hvor virkelig Ret og Retfærdighed gør sig gældende, og hvor Selvtægt og Magt om end ikke bliver ganske udelukket — et saadant Ideal naar man vel aldrig —, saa dog træder fuldstændig i Baggrunden. De Bestræbelser, der i saa Henseende udfoldes, og som nu har faaet et Grundlag gennem Forslaget om Traktaten om Folkenes Forbund, bør finde Støtte hos alle Stater, særlig ogsaa hos en lille Stat som Danmark, i Betragtning af, at vi har den største Grund til, at være taknemmelige overfor de Stater, der har taget Initiativet til Folkenes Forbund, at vi har Grund til at takke for, at vi er holdt udenfor Krigen, til at takke for den forstaaende Holdning, de paagældende Stater har indtaget overfor os under Krigen, og til at være taknemmelige for den Andel, den store Andel, disse Stater har i den nær forestaaende Opfyldelse af vore nationale Ønsker.

Men ved Siden af disse mere ideale Betragtninger er jeg heller ikke i Tvivl om, at det er forbundet med betydelige praktiske Fordele at indtræde i Folkenes Forbund. Der opnaas jo dog nogen om end ikke fuldstændig Betyggelse. Der bliver Spørgsmaal om Afgørelse af Tvistigheder ved Voldgift, vel ikke ubetinget, men dog i langt større Omfang, end det hidtil har været Tilfældet. Og endelig tør man gaa ud fra, at der særlig for de smaa Staters Vedkommende kan blive Tale om Indskrænkning af Rustningerne og de dermed forbundne store Omkostninger. Altsaa, allerede nu er der ved Siden af de Farer og Vanskeligheder, der kan opstaa af Folkenes Forbund, ogsaa betydelige og, som det forekommer mig, overvejende Fordele forbundet med at indtræde. Men saa kommer endelig det rent praktiske Moment, at der ikke kan være den mindste Tvivl om, at en lille Stat, der holder sig udenfor Folkenes Forbund, vil være langt værre stillet end en lille Stat, der gaar ind under Folkenes Forbund. En lille Stat, der holder sig udenfor Folkenes Forbund, vil sandsynligvis miste alle Fordele og se sine Vanske-